

UZASADNIENIE

Wnioskodawca M. J. wniósł w dniu 13.05.2020 r. odwołanie od decyzji administracyjnej Prezydenta (...) W. - wyrażonej pismem z dnia 11 maja 2020 r. - oraz o zasądzenie kosztów procesu, związanych ze ewentualnym stawiennictwem na posiedzeniu sądu, wyznaczonym w związku z ww. odwołaniem.

Wnioskodawca wskazał w uzasadnieniu faktycznym i prawnym złożonego wniosku, że wystąpił w dniu 11 maja 2020 r. w trybie art. 7 ust. 1 Prawa o zgromadzeniach do urzędu Prezydenta (...) W. podając, że ma zamiar przeprowadzić w dniu 16 maja 2020 r. zgromadzenie publiczne. Jego wniosek został rozpoznany negatywnie – doręczono mu bowiem za pośrednictwem poczty elektronicznej pismo z daty 11 maja 2002 r. o odmowie wpisania demonstracji do rejestru publicznego, którą to decyzję uzasadniono zakazem przeprowadzenia zgromadzeń wynikających z par. 14 ust. 1 rozp. Rady Ministrów z dnia 19.04.2020 r. Wnioskodawca podniósł, że decyzja ta nie zabrania w istocie przeprowadzenia zgromadzenia publicznego w formie demonstracji, a następnie pochodu – wyraża bowiem jedynie odmowę wpisania zgromadzenia w rejestr publiczny.

W ocenie wnioskodawcy, doszło do naruszenia prawa, bowiem decyzja została wydana bez podstawy prawnej - skoro decyzja organu odmawia wpisania zgromadzenia w rejestr publiczny a przepisy prawa nie przewidują takiej możliwości to działanie organu nie znajduje żadnych podstaw prawnych. Takie działanie – zdaniem wnioskodawcy – nie znajduje uzasadnienia w treści ustawy Pr. o zgromadzeniach publicznych. Ustawa ta bowiem nie przewiduje prawa organu do odmowy wpisania informacji o zgromadzeniach w rejestr publiczny. Nawet, w przypadku wydania decyzji o zakazie zgromadzenia ustawodawca przewiduje obligatoryjne umieszczenie takiej decyzji w rejestrze publicznym, a więc co do zasady wpisanie zgromadzenia w rejestr z jednoczesną informacją o wydaniu zakazu. Z tego to powodu, zdaniem wnioskodawcy, nie istnieje podstawa prawna zakazu wpisania zgromadzenia w rejestr publiczny, co powoduje że działanie urzędu (...) W. jest sprzeczne z prawem. Powyższe także uzasadnia jego odwołanie, bowiem organ podjął decyzję bez podstawy prawnej, co w konsekwencji narusza art. 7 Konstytucji i zasadę legalizmu w postępowaniu administracyjnym. Wnioskodawca przytoczył także w odwołaniu orzecznictwo sądów administracyjnych na poparcie swych wywodów.

Reprezentujący w niniejszym postępowaniu organ gminy – Prezydent (...) W. pełnomocnik wniósł w ustnym stanowisku na rozprawie o odrzuceniu wniosku, wskazując że pismo z dnia 12 maja 2020 r. nie stanowi decyzji administracyjnej, od której służyłoby wnioskodawcy odwołanie, nadto nie jest ono żadnym przejawem władczego czy też decyzyjnego działania organu gminy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jako organizator wystąpił do Biura (...) W. z zawiadomieniem o zgromadzeniu, które ma się odbyć „w dniu 16 maja 2020 r. (do ewentualnie 31 maja 2020 r.)”. Jako przewidywaną liczbę uczestników podał on 10.000 osób. Do zgromadzenia miało dojść na K.. Wnioskodawca zaplanował także przemówienia przy Sejmie oraz w innych miejscach miasta.

M. J. złożył także stosowne oświadczenie w charakterze Przewodniczącego Zgromadzenia.

Pismem z dnia 12 maja 2020 r. wnioskodawca został poinformowany przez Urząd (...) W. o tym, że zgodnie z rozp. Rady Ministrów z dnia 2 maja br. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do odwołania obowiązuje m.in. zakaz organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z 24 lipca 2015 r. Pr. o zgromadzeniach. W związku z powyższym zaplanowane przez niego na dzień 16 maja 2020 r. zgromadzenia nie mogą zostać zarejestrowane.

Przy takim stanie faktycznym zważono, co następuje:

Analiza wniosku w niniejszej sprawie wskazuje, że wnioskodawca w swych aktualnych zarzutach odnośnie wydanego przez uczestnika zakazu zgromadzenia koncentruje się na kwestiach o charakterze formalnym, związanych ze sposobem powzięcia przez Urząd (...) W. przedmiotowej decyzji. W szczególności bowiem wywodził on, że wydana decyzja nie zabrania w istocie przeprowadzenia zgromadzenia publicznego w formie demonstracji, a następnie pochodu – wyraża bowiem jedynie odmowę wpisania zgromadzenia w rejestr publiczny, bezprawną w jego ocenie.

Zasady i tryb organizowania, odbywania oraz rozwiązywania zgromadzeń reguluje ustawa z dnia 24 lipca 2015 r. Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. 2015 poz. 1485 ze zm.). Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy organizator zgromadzenia zawiadamia właściwy organ gminy o zamiarze zorganizowania zgromadzenia. Organ gminy po otrzymaniu zawiadomienia udostępnia niezwłocznie na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej informację o miejscu, terminie organizowanego zgromadzenia. W przypadku wystąpienia enumeratywnie wskazanych przypadków organ gminy wydaje decyzję o zakazie zgromadzenia, udostępniając ją także niezwłocznie na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej. Jednocześnie decyzja ta musi zostać przekazana organizatorowi zgromadzenia za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przedmiotową decyzję (przedmiot zaskarżenia w niniejszej sprawie) stanowi pismo z dnia 12 maja 2020 r. (sprecyzowane przez wnioskodawcę w toku postępowania), jako zawierające minimum elementów zezwalających na zakwalifikowanie go jako decyzji administracyjnej (tak post. SA z 1 maja 2020 r. V Ca 283/20). Z uwagi na powyższe brak było podstaw dla odrzucenia odwołania – uwzględnienia w tej mierze wniosku uczestnika.

Dlatego też odwołanie z 12 maja 2020 r. podlegało dalszemu rozpoznaniu.

W pierwszym rzędzie należy podkreślić, że wbrew opinii wnioskodawcy wyrażonej we wniosku, literalna treść decyzji – pisma prowadzi do konkluzji, że nie ma możliwości zorganizowania zgromadzenia/pochodu. Świadczy o tym wyraźne sformułowanie „do odwołania obowiązuje m.in. zakaz organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz.U. z 2019 r. poz. 631)” (cytat z pisma z 12 maja 2020 r.). Tym samym, w sposób jednoznaczny i pozbawiony wątpliwości wyrażono wyżej brak możliwości odbycia jakiegokolwiek zgromadzenia publicznego. Jednak w powyższym względzie przede wszystkim należy mieć na uwadze treść par. 14 ust. 1 rozp. Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii. Przepis powyższy wskazuje bowiem, że w związku z stanem epidemii wywołanym zakażeniem wirusem Sars – Cov-2 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do odwołania zakazuje się organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24.07.2015 r. (Pr. O zgromadzeniach). Zakaz ten, w myśl cytowanego aktu prawnego, obowiązuje aż do odwołania.

Prowadzi to do wniosku, że urząd (...) W. – jako właściwy w tej sprawie organ gminy nie ma obowiązku stosowania, w obecnych szczególnych okolicznościach, trybu standardowo przyjętego przy postępowaniach dotyczących zgromadzeń, regulowanych materiają ww. ustawy. Próba bowiem zorganizowania zgromadzenia pozostaje aktualnie poza realnymi i prawnymi możliwościami.

Ograniczenia zaś powyższe spowodowane są panującym zagrożeniem epidemiologicznym i koniecznością ochrony zdrowia ludzkiego. W tym miejscu godzi się podkreślić, że wnioskodawca przewidział w swym zgromadzeniu udział ok. 10.000 osób (tak treść zawiadomienia o zgromadzeniu). Czyni to bezzasadnym dalsze jego zastrzeżenia odnośnie odmowy wpisu zgromadzenia publicznego do rejestru (BIP). Uczestnik w istocie nie odmówił dokonania stosowanego wpisu, lecz nie zastosował procedury przewidzianej przepisami ustawy o zgromadzeniach – do czego w oparciu o rozp. z dnia 2 maja 2020 r., miał prawo. Obowiązanie tego aktu prawnego – w ww. zakresie – nie zostało odwołane do daty powzięcia pisma z dnia 12 maja 2020 r. Tym samym jego działanie było zgodne z prawem. W ocenie sądu nadto, w sytuacji tej znajduje zastosowanie zasada *lex specialis derogat legi generali*, zaś postanowienia zawarte w rozp. Rady Ministrów mają charakter przepisów szczególnych.

W aktualnym więc stanie rzeczy, przesłanką nadrzędną podlegającą ochronie jest życie i zdrowie ludności, co pozostaje także w związku z art. 14 pkt. 2 ustawy Pr. o zgromadzeniach. Z dyspozycji tego przepisu wynika, iż organ gminy wydaje decyzję o zakazie zgromadzenia jeżeli jego odbycie zagrażać może życiu lub zdrowiu ludzi albo mieniu w znacznych rozmiarach – a zagrożenia tego nie da się usunąć. Z taką sytuacją – zdaniem sądu - mamy do czynienia w niniejszym przypadku.

Czyni to także bezzasadnym argumenty wnioskodawcy o naruszeniu przez uczestnika zasady legalizmu, obowiązującej w postępowaniu administracyjnym i art. 7 Konstytucji. W miejscu tym należy jedynie zauważyć, że Konstytucja w art. 68 formułuje również postulat wiążący władze publiczne, dotyczący podejmowania działań mających na celu zapobieganiu chorobom epidemicznym. W obecnych realiach należy przyjąć, iż nakaz ten realizowany jest poprzez obowiązujący do odwołania zakaz zgromadzeń publicznych.

Jednocześnie, zwrócić należy uwagę na fakt iż być może – z uwagi na treść zawiadomienia o zgromadzeniu, skierowanego do urzędu (...) W. które otrzymało treść informacji o zgromadzeniu, które ma się odbyć „w dniu 16 maja 2020 r. (do ewentualnie 31 maja 2020 r.)”, rzeczywistą wolą wnioskodawcy było zorganizowanie zgromadzenia organizowanego cyklicznie (art. 26a i następne ustawy). W takim przypadku, niezależnie od przywoływanych argumentów, uczestnik nie jest legitymowany biernie w niniejszym postępowaniu – to wojewoda bowiem wydaje decyzję w przedmiocie zgody na cykliczne organizowanie zgromadzeń.

Z powołaniem więc na wywody zawarte w uzasadnieniu, odwołanie wnioskodawcy należało oddalić.

O kosztach postępowania postanowiono po myśli 520 par. 1 k.p.c. (dla wnioskodawcy nie powstały żadne koszty związane z niniejszą sprawą).

z./ uzasadnienie doręczyć pilnie stronom (pełn. uczestnika) za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej z pouczeniami o sposobie i terminie zaskarżenia.